

F. t. l. vedr. straffeloven, retsplejeloven og forvaltningsloven

pædagogisk behandling (ungdomssanktion). Endvidere omfatter bestemmelsen varetægtsarrestanter, der i medfør af retsplejelovens § 765, stk. 2, nr. 3, efter rettens bestemmelse har ophold i egnet hjem eller institution (surrogatanbragt), eller som i medfør af retsplejelovens § 777 er anbragt i anstalt for personer, der udstår fængselsstraf eller forvaring, eller hospital mv. (overført til fuldbyrdelsesanstalt mv.). Det er en forudsætning, at der i det enkelte tilfælde er tale om en anbringelse, der har karakter af frihedsberøvelse.

Efter bestemmelsen kræves det, at den anholdte eller fængslede flygter. Heri ligger, at den anholdte eller fængslede aktivt unddrager sig den frihedsberøvelse, som den pågældende i anledning af en mistanke om et strafbart forhold eller afsoningen er underlagt.

Bestemmelsen vil således f.eks. omfatte den indsatte, som måtte flygte fra lukket fængsel eller arrest.

En varetægtsfængslet, der er surrogatanbragt, eller en indsat, der er anbragt i et åbent fængsel eller under alternative afsoningsformer, f. eks. i sikrede institutioner for børn og unge eller i kriminalforsorgens pensioner, vil være at anse for flygtet, hvis den pågældende forlader anbringelsesstedet uden tilladelse. Det samme gælder, hvis en indsat i forbindelse med transport eller under ledsaget udgang undviger fra transporten eller den ledsagende fængselsfunktionær.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Til nr. 2 (straffelovens § 83, stk. 2)

Ændringen er en konsekvens af den foreslåede bestemmelse i straffelovens § 124, stk. 1, jf. lovforslagets § 1, nr. 1.

Til § 2

Ændringen er en konsekvens af den foreslåede bestemmelse i straffelovens § 124, stk. 1, jf. lovforslagets § 1, nr. 1.

Til § 3

Til nr. 1 (forvaltningslovens § 9, stk. 4)

Efter forvaltningslovens § 9, stk. 1, kan den, der er part i en sag, hvori der er eller vil blive truffet afgørelse af en forvaltningsmyndighed, forlange at blive gjort bekendt med sagens dokumenter.

Efter forvaltningslovens § 15, stk. 1, nr. 3, kan retten til aktindsigt efter en konkret vurdering begrænses, i det omfang partens interesse i at benytte kendskab til sagens dokumenter til varetagelse af sit tarv findes at burde vige for afgørende hensyn til den pågældende selv eller andre private eller offentlige interesser, herunder forebyggelse, opklaring og forfølg-

ning af lovovertrædelser, straffuldbyrdelse og lignende samt beskyttelse af sigtede, vidner eller andre i sager om strafferetlig eller disciplinær forfølgning.

Den foreslåede bestemmelse medfører, at partens ret til aktindsigt efter forvaltningsloven afskæres i visse typer af sager i forbindelse med fuldbyrdelse af fængselsstraf og forvaring.

Det drejer sig om afgørelser om valg af afsoningsinstitution, overførsel til anden afsoningsinstitution eller afdeling i en afsoningsinstitution og om udelukkelse fra fællesskab – det vil navnlig sige afgørelser af denne karakter truffet i medfør af straffuldbyrdelseslovens §§ 20-30, § 63 og § 78 (jf. også § 93 og § 105).

Endvidere afskæres retten til partsaktindsigt i forvaltningens afgørelser om valg af varetægtsfængsel, overførsel til andet varetægtsfængsel eller anden afdeling i et varetægtsfængsel og om udelukkelse af varetægtsarrestanter fra fællesskab truffet i medfør af retsplejelovens kapitel 70 og regler udstedt i medfør heraf.

Udtrykket »sager om« i forvaltningslovens § 9, stk. 4, som affattet ved forslaget § 3, nr. 1, udelukker ikke, at oplysninger fra sager af den nævnte karakter indgår i en sag uden for dette område, f.eks. i socialforvaltningens sag om hjælpeforanstaltninger efter den sociale lovgivning til den pågældendes børn. I sådanne tilfælde er der imidlertid fortsat mulighed for efter omstændighederne at undtage oplysninger af den omhandlede karakter fra aktindsigt i medfør af forvaltningslovens § 15, stk. 1, nr. 3. Spørgsmålet kan i øvrigt næppe antages at have større praktisk betydning. Det skyldes, at det f.eks. i en sag som den ovenfor nævnte er kriminalforsorgens oplysninger om den pågældendes sociale situation, der er relevante for socialforvaltningen, og ikke oplysninger af den karakter, der undtages fra aktindsigt af hensyn til straffuldbyrdelsen.

At retten til aktindsigt i medfør af den foreslåede bestemmelse afskæres, medfører også, at en anmodning om aktindsigt kan afslås alene med henvisning til den foreslåede bestemmelse. Yderligere begrundelse for afslaget på aktindsigt er således ikke nødvendig.

Som beskrevet ovenfor under pkt. 3.3.2. i de almindelige bemærkninger vil der efter omstændighederne kunne gives aktindsigt i de i bestemmelsen opregnede sager, i det omfang hverken private eller offentlige interesser taler imod (meroffentlighedsprincippet).

For andre typer af sager om straffuldbyrdelse end de nævnte gælder fortsat forvaltningslovens § 9, stk. 1. Det indebærer, at der som udgangspunkt er partsaktindsigt i sådanne sager, men at aktindsigten bl.a. kan begrænses, i det omfang betingelserne herfor